

gen med 58 stemmer for, ingen imod, medens 17 undlod at stemme.

e) *Beretning fra generalsekretæren om udviklingen i forbindelse med tilknytningen af ikke-selvstyrende områder til det europæiske økonomiske fællesskab.*

I resolutionen med Burma, Ceylon, Czekoslovakiet, Ghana, Indonesien og Den forenede arabiske Republik som forslagsstillere anmodedes udvalget vedrørende oplysning om ikke-selvstyrende områder om i løbet af 1960 at have opmærksomheden henledt på spørgsmålet om associeringen af visse ikke-selvstyrende områder med det europæiske økonomiske fællesskab og generalsekretæren om at udarbejde en rapport til 15. plenarforsamling om spørgsmålet. Forslaget blev af fjerde udvalg vedtaget med 46 stemmer for, 15 imod, medens 7 undlod at stemme, og af plenarforsamlingen med 58 stemmer for, 12 imod, medens 10 undlod at stemme.

f) *Tilbud om studie- og uddannelsesmuligheder.*

I lighed med tidligere år vedtoges på forslag af Ceylon, Czekoslovakiet og Ghana en resolution vedrørende bekendtgørelse m. v. af studielegater, idet de administrerende lande opfordres til at påse, at tilbud om studielegater fra medlemsstaterne fuldt ud kommer til anvendelse. Forslaget vedtoges af fjerde udvalg med 61 stemmer for, ingen imod, medens 5 undlod at stemme, og af plenarforsamlingen med 71 stemmer for, ingen imod, medens 3 undlod at stemme.

Fjerde udvalg foretog den 8. december 1959 valg til udvalget vedrørende oplysninger fra ikke-selvstyrende områder. I stedet for Guatemala valgtes Argentina, medens Ceylon genvalgtes. Valget gælder en tre års periode. Plenarforsamlingen bekræftede den 12. december disse valg.

4. Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 38).

14. plenarforsamling tog på ny spørgsmålet om Sydvestafrika op og vedtog en række resolutioner vedrørende forskellige sider af problemet, for norges vedkommende resolutioner af tilsvarende indhold som i tidligere år.

a) *Beretning fra mæglingskommissionen vedrørende Sydvestafrika.*

Den af 12. plenarforsamling nedsatte mæglingskommission havde i 1959 fortsat sit arbejde og holdt den 11.-21. september 1959 i New York et møde med repræsentanter for den sydafrikanske regering. Kommissionens mandat går ud på at søge tilvejebragt grundlag for en overenskomst, hvorved territoriet Sydvestafrika bevarer en international status (se beretningen om 13. plenarforsamling spalte 607-612).

Kommissionen måtte imidlertid til slut rapportere, at det ikke var lykkedes den at finde grundlag for en indstilling til plenarforsamlingen. Plenarforsamlingen tog i en resolution dette til efterretning.

b. *Beretning fra udvalget vedrørende Sydvestafrika.*

I forbindelse med udvalgets beretning, der bl. a. konstaterer, at Den sydafrikanske Union ikke har holdt sin forpligtelse til at udvikle Sydvestafrikas befolknings materielle og moralske velfærd, blev der som led i udvalgets opgave hørt flere klagere („petitioners“). Dette skete som tidligere mod unionens principielle indsigelse.

Densydafrikanske udenrigsminister, *Lowu*, talte den 8. oktober 1959 i tilslutning til rapporten og hævdede den fra tidligere debatter kendte linje, hvorefter unionen trods Haag-domstolens responsum af 11. juli 1950 ikke er pligtig til at give oplysninger om Sydafrika. Udenrigsministeren gav imidlertid også udtryk for unionens oprigtige og stadige ønske om at finde en løsning og håbet om, at døren kan holdes åben for yderligere forhandlinger.

Et stort antal lande deltog i generaldebatten, som fjerde udvalg påbegyndte den 19. oktober 1959. I modsætning til tidligere deltog Den sydafrikanske Union i udvalgs møderne og afgav udførlige redegørelser for forholdene i Sydvestafrika.

Den mexicanske repræsentant gjorde sig i et indlæg til talsmand for, at der oprettedes en særlig kommission til at overvåge administrationen af Sydvestafrika. Kommissionen skulle bestå af England, Frankrig, USA, Den sydafrikanske Union samt fire andre lande, der ikke administrerer formynder-skabsområder. Kommissionen skulle virke et par år med henblik på, at der senere